

כט. בתפלת "אבינו מלכנו" השמיתו ארבעה קטעים דלהלן: "חטינו לפניך" לא), "סלח ומחל לכל עונותינו", "מחה והעבר פשעינו וחטאינו מננו עינך" "מחק ברחוميد הרבים כל שטרוי חבותינו" לב).

סדר תפלה מוסף עם הברכות והתקינות^{לג)}

ל. לפני חורת הש"ז, אומר השליך ציבור הפויטים מתפלת מוסף מ"מוסוד חכמים" עד אחר פיות "אוחילה לא-ל".

לא. בתפלת חורת השליך ציבור לא אמר רק פסוקי מלכיות וברונות ושופרות, ובגמר כל ברכה תקעו תש"ת תר"תlid, ולא אמרו אח"ב "היום הרת עולם" ו"ארשת".

לב. לא אמר "ווערב" בברכת "רצה".

לג). בגמר חורת השליך ציבור, אמרו הפויטים של סדר מלכיות וברונות ושופרות לה) ובגמר פיות של כל סדר חورو שנית לתקוע בסדר הנ"ל, ואמרו לאחריו "היום הרת עולם" ו"ארשת", ואחר כך אמרו "ווערב", קדיש התקבל, ותקוע שוב תש"ת תש"ת תר"ת. ואח"ב אמרו "אין באלקינו" "קדיש", "שיר הכהן", מזמור "למנצח על הגתית" (תהלים פ"א), קדיש. ותקוע ג' פעים תש"ת בנשימה אחת, ואח"ב קדיש דרבנן.

לד. בפיוט "ארשת שפטינו" היו מסימים "ומקשיב לקול תרוועתינו" לו).

לו) הג"מ משה ישראל בידינגען מורה צדק בק"ק מײַן, במחזור ליום ראשון של ראש השנה כמנาง אשכנז, מײַן, בדף אפרים האדמאָר, שנת תקע"ז, דף ק"ז ע"ב וז"ל: "ארשת שפטינו... לקול תרוועתנו. כתוב המפרש בה"ק [= בהדרת קודש, והוא פירוש המחזור של ר' יצחק ב"ר יעקב יוזבל סג"ל איש הערלישאים, מנאג אשכנז וינציאה שי"ד] בשם מהר"ר מנדולין פורט כ"ז וז"ל: בזה הסדר אנו אומרים "תרוועתנו", מפני שיש בו שברים ותרואה, א"כ אחת מהם וודאי תרואה

לא) בב"י ומג"א סי' תקפ"ד ס"ק ב', הביאו מהכל בו רק שלא לומר "חטינו לפניך" שאין אומרים וידוי בר"ה.

לב) קונטראס "בית הכנסת ניעדרהאפהים" עמוד ג'.

לג) עפ"י קונטראס הנ"ל.

לד) כמנาง הארי ז"ל עיין כף החיים סימן תקפ"ה אות כ"ה.

לה) היינו "אנסיכה מלכי", "זכר תחלת", "אשר דע"י".